

הקב"ה מתנחם עם אברהם אבינו

כִּדְיִן נִפְיִק מִתַּמָּן וּסְלִיִק וּבִטְשׁ רְקִיעֵיִן וְשָׂאִיג וְשָׂאִיגִין

ואז יצא הקב"ה מגן עדן ובוועט ברקיעים ושואג שאגות על בית המקדש, **עַד דְּכָל חֵילֵי שְׁמַיָּא כּוֹלְהוּ בְּעַרְטוּרָא** עד שכל צבאות השמים כולם צוחים. **כִּדְיִן נִשְׂבָּא רוּחָא וּבִטְשׁ בְּטַרְפִּין דְּהַחוּא אֵילָנָא רַבְרָבָא וְכֹל עֲנַפֵּיִן דִּילֵיהּ בְּטִשְׁיִן דָּא בְּדָא** אז נושבת הרוח ומכה בעלים של האילן הגדול וכל הענפים שלו מכים זה בזה. **וְקָלָא אֲתַעֲר מִגּוֹ נוּפָא דְּאֵילָנָא וְקָרִי וְאָמַר** וקול מתעורר מתוך נופו של האילן וקורא ואומר. (תהלים ק"ה) **זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ** היא הברית שהבטיח לעם ישראל והוא **דְּבַר עֲוֹה לְאַלְפֵי דֹר** שציוה לשמור להם את הברית והחסד לאלף דור (דברי הימים א ט"ז) **אֲשֶׁר כָּרַת אֵת אַבְרָהָם וַיְשָׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק** שאת ברית זו כרת עם אברהם ונשבע ליצחק לקיימה. **כִּיּוֹן דְּקָלָא דָּא אֲתַעֲר** ששמע אברהם סבא ואתער (כִּדְיִן) **כִּד אֵיהּ רַעֲוָא לְמַלְכָּא וְאַתְנַחֵם בְּהַדְרֵיהּ**. כיון שקול זה מתעורר שומע אברהם סבא ומתעוררת מדת חסד דאברהם ואז הוא שעת רצון למלך הקב"ה והוא מתנחם עימו.

בשעת הבוקר יש מנוחה ורצון ושמחה בעולם

בְּהֵיא שַׁעְתָּא אֲתַעֲרַת רוּחָא חֲדָא מִסְטְרָא דְּדְרוּם

באותה השעה מתעורר רוח אחד מצד דרום שהוא בחינת החסד **וְכֹל**

רַעֲו וְחֲדוּה וְאַסּוּתָא אֲתַעֲר עַל עֲלָמָא וכל הרצון והשמחה

הלימוד היומיומי

והרפואה מתעורר על העולם. וְכִדְרֵינְךָ סִלִּיק צִפְרָא וְרַעְוָא אֲשַׁתְּכַח וְנִיחָא לְכָל אַסִּירֵי מַלְכָּא דְאַנּוּן בְּבִי מְרַעֲיֵיהוּ. ואז עולה הבוקר ושעת רצון היא בעולם ויש מנוחה לכל אסירי המלך שהם מרותקים למיטתם בחליים והיינו שהחולי קל יותר בשעות אלו וְכֹפְאָה עֲמָא דִּיכְלִין לְמַנְדַּע מְרֻזִין טְמִירִין סְתִימִין דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא אשרי העם שיכולים לדעת מהסודות הנסתרים והסתומים של הקב"ה.

רבי אבא ורבי יהודה מצאו ספר עתיק במערה שביאר את הפסוק הראשונות הנה באו על נשמות הצדיקים

אָמַר רַבִּי אֲבָא יוֹמָא חָד הוּינָא אָנָּא וְרַבִּי יְהוּדָה דְּמֵן עֲבוּ (אָלִי) בְּמַדְבְּרָא אמר רבי אבא יום אחד היינו אני ורבי יהודה מהעיר עכו הולכים במדבר וְעֲאֲלָנָא בְּמַעְרְתָּא חֲדָא וְאֲשַׁכְּחָנָא תַּמָּן סְפָרָא חֲדָא עֲתִיקָא דְּמֵן יוֹמִין קְדָמָיִן וּנְכַסְנוּ בְּמַעְרָה אחת ומצאנו שם ספר אחד עתיק מימים קדמונים. פִּתְחָנָא לֵיהּ וְאֲשַׁכְּחָנָא דְּהוּא פְּתִיב בֵּיהּ בְּרִישׁ מְלוּי פתחנו את הספר וראינו שהיה כתוב בתחילת דבריו (ישעיה מ"ב) הֲרֵאֵשׁוּנוֹת שהטחתי לאברהם שאוציא את בניו מגלות מצרים הִנֵּה בָּאוּ כִּבְר קִימְתִי הַבְּטַחְתִּי וְחֲדָשׁוֹת אָנִי מִגִּיד שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנִי אומר הבטחה חדשה להוציאם מגלות החיל הזה שאנו נמצאים בו עתה בב"א. וְאִוְקִים קָרָא בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא ובאותו ספר ביאר את הפסוק הזה על נשמות

הצדיקים מן יומא דסליק במחשבה למברי עלמא. שמיום

שעלה במחשבה לברא את העולם כבר נבראו כל נשמות הצדיקים.

הנשמות הראשונות היו כבר במחשבה ובאו כבר לאוצר וירדו לעולם הזה ועכשיו באו לכאן הן עוד נשמות חדשות

ועד לא אתברי עלמא כל רוחין דצדיקייא הוו גניזין במחשבה קמיה פל חד וחד בדיוקניה וטרם שנברא

העולם היו כל הרוחות גנוזים במחשבה לפניו יתברך כל אחד ואחד מהצדיקים בצורתו.

כיון דצייר עלמא אתגליין פלהו וקיימו בדיוקניהו

קמיה ברומי מרומים כיון שצייר את העולם נתגלו כל נשמות ישראל ועמדו

לפניו בצורתם בשמי מרומים. לבתר יהב לון באוצר חד בגנתא

דעדן לעילא לאחר מכן הניח הקב"ה את כל הנשמות באוצר אחד בגן העדן.

וההוא אוצר לא מליא לעלמין ואותו אוצר אינו מתמלא לעולם

ותדיר קרי הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד

ותמיד הוא קורא הנשמות הראשונות היו כבר במחשבה ובאו כבר לאוצר וירדו לעולם הזה

וזוהו הנה כבר באו, ועכשיו באו לכאן הן עוד נשמות חדשות כי הנשמות מתחדשות שם

באוצר ותמיד הוא מתמלא. מאן אינון אני מגיד פולהו בשמהן ומי

הם נשמות אלו אני מגיד כי אחר שנכנסו באוצר נצטיירו ואפשר לקרא להם בשמות

ולית תיאובתא וכיסופא להאי אוצר אלא לארקא

בִּיהַ נְשָׁמָתַיִן תְּדִיר ואין תאווה ותשוקה לאותו אוצר אלא להוריק ממנו נשמות

ולהתמלאות שוב.

הגהינם כל תאוותו לקבל נשמות הרשעים ולטהרם

**כִּמָּה דְגֵי הֵנָּם לִית תִּיאֻבְתָּא וְכִיסוּפָא אֶלָּא לְקַבְּלָא
נְשָׁמָתַיִן לְאַתְדַּכְּאָה תַּמָּן וְכֹל יוֹמָא קָאֲרִי הֵב הֵב**

וכמו הגיהנם שכל תאוותו ותשוקתו הוא לקבל נשמות הרשעים ולטהרם שם וכל יום הוא

קורא הֵב הֵב. **מֵאִי הֵב הֵב** ומֵהוּ הֵב הֵב (אֶלָּא) **אוֹקִיד אוֹקִיד** מלשון

הבהוב והיינו שריפה, ואומר אשרוף אשרוף את נשמתם לטהרם.

הנשמות מתלבשות בצלם הממצע בין הגוף לנשמה

וְהָהוּא אוֹצֵר נָטִיל כָּל (אֵינֵן) נְשָׁמָתַיִן אֵינֵן עַד זְמַנָּא

דְּאֵלְבִישׁ לֹזן וְנַחְתִּי לְהָאֵי עֲלָמָא ואותו אוצר לוקח את

כל הנשמות עד הזמן שמגיע זמנם ומלביש אותם בצלם המחבר בין הנשמה לגוף ומוריד

אותם לזה העולם. **וּמִגּוֹ חוּבָה דְּאָדָם קְדָמָּה דְּאִמְשִׁיךְ סְטָרָא**

בִּישָׂא לְעֲלָמָא אֶצְטְרִיכוּ לְאֵלְבִישָׂא אֵינֵן נְשָׁמָתַיִן

בְּלְבוּשָׂא דָא ולבוש זה שהם צריכים להתלבש הוא משום חטא אדם הראשון

שהמשיך את צד הרע לעולם והחשיך אותו ואין הנשמה יכולה להתחבר בגוף בלא צלם

הממצע בינה לבין הגוף החשוך. **דְּהָא לְבוּשָׂא אַחְרָא בְּעָא קְדָשָׂא**

בְּרִידָּהוּא לְאֵלְבִישָׂא לְאֵנֵן נְשָׁמָתַיִן כי לבוש אחר רוצה הקב"ה